

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਉ ਅਨਿਕ ਡਾਰਉ ॥ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਹਾਗ ਪਲਕ ਰਾਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਕਨਿਕ ਮੰਦਰ ਪਾਟ ਸੇਜ ਸਖੀ ਮੋਹਿ ਨਾਹਿ ਇਨ ਸਿਉ ਤਾਤ ॥ ੧॥ ਮੁਕਤ ਲਾਲ ਅਨਿਕ ਭੋਗ
ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਹਾਤ ॥ ਰੂਖੋ ਭੋਜਨੁ ਭੂਮਿ ਸੈਨ ਸਖੀ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਤ ॥ ੨॥੩॥੪੨॥
{ਪੰਨਾ 1306}

ਪਦ ਅਰਥ:- ਵਾਰਿ ਡਾਰਿ—ਵਾਰਿ ਡਾਰਉ, ਮੈਂ ਸਦਕੇ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਵਾਰਉ—ਵਾਰਉ, ਮੈਂ ਵਾਰਦੀ ਹਾਂ।
ਅਨਿਕ—ਅਨੇਕਾਂ (ਹੋਰ ਸੁਖ)। ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਹਾਗ ਰਾਤ—ਪਿਆਰ ਦੇ ਸੁਹਾਗ ਦੀ ਰਾਤ। ਸੁਖ ਪਲਕ—ਪਲ ਭਰ ਦਾ
ਸੁਖ। 1। ਰਹਾਉ।

ਕਨਿਕ—ਸੋਨਾ। ਕਨਿਕ ਮੰਦਰ—ਸੋਨੇ ਦੇ ਮਹਲ। ਪਾਟ—ਪੱਟ, ਰੇਸ਼ਮ। ਪਾਟ ਸੇਜ—ਪੱਟ ਦੀ ਸੇਜ। ਸਖੀ—ਹੇ
ਸਖੀ! ਮੋਹਿ—ਮੈਨੂੰ ਤਾਤ—ਪ੍ਰਯੋਜਨ। 1।

ਮੁਕਤ—ਮੋਤੀ। ਹਾਤ—(ਆਤਮਕ) ਮੌਤ। ਸੈਨ—ਸੌਣਾ। ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ—ਪਿਆਰੇ ਨਾਲ। ਸੂਖਿ—ਸੁਖ ਵਿਚ।
ਬਿਹਾਤਿ—(ਉਮਰ) ਗੁਜ਼ਰਦੀ ਹੈ। 2।

ਅਰਥ:- ਹੇ ਸਖੀ! (ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਾਂਗ) ਮੈਂ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਭੂ-ਪਤੀ ਦੇ ਸੁਹਾਗ ਦੀ ਰਾਤ ਦੇ ਸੁਖ ਤੋਂ (ਹੋਰ)
ਅਨੇਕਾਂ (ਸੁਖ) ਵਾਰਦੀ ਹਾਂ, ਸਦਕੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ। 1। ਰਹਾਉ।

ਹੇ ਸਹੇਲੀਏ! ਸੋਨੇ ਦੇ ਮਹਲ ਅਤੇ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕਪੜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਜ—ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਲਗਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1।

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਮੋਤੀ, ਹੀਰੇ (ਮਾਇਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ) ਅਨੇਕਾਂ ਭੋਗ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾ (ਆਤਮਕ) ਮੌਤ
(ਦਾ ਕਾਰਨ) ਹਨ। (ਇਸ ਵਾਸਤੇ) ਹੇ ਸਹੇਲੀਏ! ਰੁੱਖੀ ਰੋਟੀ (ਖਾਣੀ, ਅਤੇ) ਭੁੰਦੇ ਸੌਣਾ (ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ)
ਪਿਆਰੇ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੁਖ ਵਿਚ ਬੀਤਦੀ ਹੈ। 2। 3। 42।